Lietas Nr. 19310803824

Lietas arhīva Nr. K88-0919-25

ECLI:LV:LRT:2025:1029.19310803824.1.S

Latgales rajona tiesa

SPRIEDUMS

Latvijas Republikas vārdā

Daugavpilī 2025.gada 29.oktobrī

Tiesa šādā sastāvā: tiesnese Geļena Simoņuka,

piedaloties prokurorei Aleksandrai Drozdovskai

atklātā tiesas sēdē iztiesāja krimināllietu, kurā /Persona B/, personas kods /Personas kods A/, apsūdzēts pēc Krimināllikuma 125.panta pirmās daļas.

Aprakstošā daļa

[1] /Persona B/ tīši nodarīja smagus miesas bojājumus šādos apstākļos.

2024.gada 17.novembrī ap pulksten 22.00 (precīzs laiks pirmstiesas izmeklēšanā netika konstatēts) /Adrese A/, kopīgas alkoholisko dzērienu lietošanas laikā, starp /Persona B/ un /Persona A/ uz savstarpēju nesaskaņu pamata izcēlās konflikts, kurš izvērsās abpusējā kautiņā. Pēc kautiņa, /Persona B/, būdams alkohola ietekmē, dusmu vadīts, nolūkā nodarīt /Persona A/ miesas bojājumus, paņēma uz virtuves galda esošo nazi un vienu reizi tīši iedūra /Persona A/ vēderā, nodarot viņam miesas bojājumus - penetrējoša durta brūce vēdera priekšējās sienas kreisajā paribē ar apzarņa un tievo zarnu bojājumu. Minētie miesas bojājumi pēc sava rakstura pieskaitāmi smagiem miesas bojājumiem, kas bīstami dzīvībai.

Ar savām darbībām /Persona B/ izdarīja Krimināllikuma 125. panta pirmajā daļā paredzētu noziedzīgu nodarījumu.

Motīvu daļa

[2] Tiesas sēdē apsūdzētais /Persona B/ sevi par vainīgu atzina pilnībā, nodarījuma izdarīšanas faktiskus apstākļus un nodarījuma kvalifikāciju neapstrīdēja, pilnībā atzina valsts labā pieteikto kaitējuma kompensāciju. Apsūdzētais lūdza skatīt lietu bez pierādījumu pārbaudes veikšanas tiesas izmeklēšanā, apstiprinot, ka tiesas sēdē izskaidrotās pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas būtība un procesuālās sekas viņam ir pilnībā saprotamas.

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 499.panta pirmo un otro daļu, tiesa nolēma pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā neveikt, jo apsūdzētais pilnībā atzina savu vainu viņam inkriminētā noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, pārbaudot lietas materiālus, tiesai nav radušās šaubas par noziedzīga nodarījuma kvalifikāciju un apsūdzētā vainu viņam izvirzītajā apsūdzībā un tiesas sēdē apsūdzētais lūdza neveikt pierādījumu pārbaudi.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētā darbību kvalifikācija atbilstoši Krimināllikuma 125.panta pirmajai daļai ir pareiza, apsūdzētā vaina ir pierādīta un par izdarīto noziedzīgo nodarījumu apsūdzētais ir sodāms.

Ievērojot, ka pierādījumu pārbaude tiesas izmeklēšanā netika veikta, atbilstoši Kriminālprocesa likuma 527.panta trešajai daļai, pierādījumu analīzi un to uzskaitījumu spriedumā tiesa neveic.

[3] Nosakot apsūdzētajam sodu, tiesa ņem vērā Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā definēto soda mērķi un Krimināllikuma 46.pantā paredzētos soda noteikšanas vispārīgos principus.

Krimināllikuma 35.pants nosaka, ka sods ir piespiedu līdzeklis, ko personai, kura vainīga noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, šā likuma ietvaros valsts vārdā piespriež tiesa vai (…), bet soda mērķis ir aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto personu, panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

[3.1] Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta ceturto daļu /Persona B/ izdarītais Krimināllikuma 125.panta pirmajā daļā paredzētais noziedzīgais nodarījums, atzīstams par smagu noziegumu, ko raksturo augsta kaitīguma pakāpe, ko apstiprina inkriminētā panta sankcijā norādītais vienīgais iespējamais pamatsoda veids – brīvības atņemšana – un tajā noteiktais apmērs –uz laiku līdz septiņiem gadiem un ar probācijas uzraudzību uz laiku līdz trim gadiem vai bez tās.

Krimināllikuma 46.panta $3.^{3}$ daļa noteic, ja Krimināllikuma Sevišķās daļas panta sankcija par izdarīto noziegumu paredz tikai vienu pamatsodu – brīvības atņemšanu, nosakot tās ilgumu, tiesa ņem vērā noziedzīgā nodarījuma raksturu, radīto kaitējumu, vainīgā personību, kā arī atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

[3.2] Nosakot apsūdzētajam brīvības atņemšanas soda ilgumu, tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta $3.^{1}$ daļu ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un ar to radīto kaitējumu, apsūdzētā personību, kā arī viņa atbildību ietekmējošos apstākļus.

[3.2.1] Apsūdzētais /Persona B/ izdarīja smagu noziegumu, kas vērsts pret cietušā veselību, tīši nodarot viņam smagus, dzīvībai bīstamus miesas bojājumus.

[3.2.2] Par apsūdzētā /Persona B/ personību noskaidrots, ka viņam ir pastāvīga dzīvesvieta, ir pensionārs, nepilngadīgo bērnu vai citu personu viņa apgādībā nav (lietas 15.-16., 69.lapa), no apsūdzētā vārdiem, viņam ir problēmas ar veselību un 2025.gada novembra beigās ir paredzēta operācija, ar Daugavpils tiesas 217.gada 9.februāra spriedumu /Persona B/ notiesāts pēc Krimināllikuma 125.panta pirmās daļas ar brīvības atņemšanu uz 3 gadiem nosacīti, ar pārbaudes laiku uz 3 gadiem 6 mēnešiem, ar Daugavpils tiesas 2019.gada 12.septembra lēmumu brīvības atņemšanas sodu /Persona B/ nolemts izpildīt, sodu ir izcietis 2022.gada 3.decembrī (lietas 17. - 31.lapa).

[3.2.3] Par apsūdzētā atbildību mīkstinošiem apstākļiem saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta pirmās daļas 5.punktu tiesa atzīst, ka noziedzīgais nodarījums izdarīts cietušā prettiesiskas rīcības dēļ un saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu – apsūdzētais vaļsirdīgi atzina savu vainu un nožēloja izdarīto.

Par apsūdzētā atbildību pastiprinošiem apstākļiem saskaņā ar Krimināllikuma 48. panta pirmās daļas 1.punktu un 12.punktu ir atzīstams, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgo nodarījumu recidīvu un noziedzīgais nodarījums izdarīts alkohola ietekmē.

[3.3] Nosakot apsūdzētajam brīvības atņemšanas soda ilgumu, tiesa ievēro 2008. gada 1.jūlija Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta un Krimināllietu tiesu palātas tiesnešu kopsapulcē apstiprinātās rekomendācijas vienveidīgai tiesību normu piemērošanai soda noteikšanā, kur 15. punktā norādīts, ka atbildību pastiprinošu apstākļu esamība ir pamats bargāka soda piemērošanai salīdzinājumā ar sodu, kas būtu piespriežams, šādus apstākļus nekonstatējot. Turklāt judikatūrā ir norādīts, ka pēc Krimināllikuma jēgas atbildību pastiprinoša apstākļa esamība jau pati par sevi nedod iespēju tiesai noteikt panta sankcijā paredzēto minimālo sodu (*LR Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta 2006.gada 8. februāra lēmums lietā Nr. SKK 01-74/06*).

[3.4] Izvērtējusi noziedzīgā nodarījuma raksturu un ar to rādīto kaitējumu – izdarīts tīšs smags noziegums, kura rezultātā cietušajam tika nodarīti smagi, dzīvībai bīstami miesas bojājumi, iegūtas ziņas par apsūdzētā /Persona B/ personību – sodīts par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu pret personas veselību un inkriminēto noziedzīgo nodarījumu izdarīja nedzēstas sodāmības laikā, pensionārs, apgādājamo nav, viņa atbildību ietekmējošos apstākļus – konstatēti divi atbildību mīkstinoši apstākļi un divi atbildību pastiprinošu apstākļu, tiesa secina, ka brīvības atņemšanas ilgums apsūdzētajam nosakāms tuvāk panta sankcijā paredzētajam vidējam termiņam, t.i. brīvības atņemšana uz 2 gadiem 8 mēnešiem.

Nolūka uzraudzīt apsūdzētā uzvedību pēc brīvības atņemšnas soda izciešanas, /Persona B/ arī piemērojams papildsods – probācijas uzraudzības, nosākot to uz vienu gadu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto daļu brīvības atņemšanas soda izciešanā ieskaitāms /Persona B/ aizturēšanas laiks no 2024.gada 17.novembra plkst.01.10 līdz 2024.gada 19.novembra plkst.14.10, t.i., divas dienas.

Ņemot vērā, ka apsūdzētais nav pretdarbojies kriminālprocesa mērķu sasniegšanai un ka viņam 2025.gada novembra beigās ir paredzēta operācija, /Persona B/ piemērotais drošības līdzeklis – nodošana policijas uzraudzība atstājams negrozīts līdz sprieduma spēkā stāšanai

[4] Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 456.panta trešo daļu tiesas sēdē prokurore uzturēja pieteikto kaitējuma kompensāciju valsts labā 3 150 *euro*apmērā, ko veido cietušajam /Persona A/ izmaksātā valsts kompensācija. Prokurore lūdza apmierināt kompensācijas pieteikumu un valsts labā piedzīt no /Persona B/ viņa prettiesisku darbību rezultātā valstij rādīto mantisko zaudējumu.

Apsūdzētais /Persona B/ valsts labā pieteikto kompensāciju atzina pilnībā.

No Juridiskās palīdzības administrācijas 2025.gada 10.jūlija lēmuma Nr.6-2-2.1.25/388 un 2025.gada 14.jūlija maksājuma uzdevuma redzams, ka cietušajam tika pārskaitīta kompensācija 3 150 *euro* apmērā (lietas 86.,87.lapa).

Tiesa, pārliecinājusies par apsūdzētā /Persona B/ vainu kaitējuma nodarīšanā noziedzīgā nodarījuma rezultātā, t.i., tīšu smagu miesas bojājumu nodarīšanā /Persona A/, secina, ka saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 353.panta pirmās daļas 1.punktu no apsūdzētā /Persona B/ par labu valstij piedzenama cietušajam izmaksātā valsts kompensāciju 3 150*euro* apmērā.

[5] Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 240.panta pirmās daļas 1.punktu lietiskais pierādījums – nazis (iepakojums ar drošības uzlīmi Nr.L14-0812301), kā lieta, kurai nav vērtības, iznīcināms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 499., 511., 512., 520., 527.- 530.pantu, tiesa

nosprieda

/Persona B/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 125.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīga nodarījuma izdarīšanā un sodīt viņu ar brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) gadiem 8 (astoņiem) mēnešiem ar probācijas uzraudzību uz 1 (vienu) gadu.

Pamatojoties uz Krimināllikuma 52.panta ceturto daļu brīvības atņemšanas soda izciešanā ieskaitīt /Persona B/ aizturēšanas laiku no 2024.gada 18.novembra plkst. 01.10 līdz 2024.gada 19.novembra plkst. 14.10, t.i., 2 (divas) dienas.

Noteikt /Persona B/ izciešamo sodu – brīvības atņemšana uz 2 (diviem) gadiem 7 (septiņiem) mēnešiem 28 (divdesmit astoņām) dienām ar probācijas uzraudzību uz 1 (vienu) gadu.

/Persona B/ piemēroto drošības līdzekli – nodošana policijas uzraudzībā atcelt spriedumam spēkā stājoties.

Piedzīt no /Persona B/ valsts labā cietušajam /Persona A/ izmaksāto valsts kompensāciju 3 150 euro (trīs tūkstoši viens simts piecdesmit euro), nosakot termiņu labprātīgai kaitējuma kompensācijas atlīdzināšanai – 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas un izskaidrojot pienākumu iesniegt tiesas kancelejā maksājumu apliecinošo dokumentu.

Lietisko pierādījumu – nazi (iepakojums ar drošības uzlīmi Nr.L14-0812301) iznīcināt spriedumam spēkā stājoties.

Saīsinātais spriedums nav pārsūdzams.

Prokurore, cietušais un apsūdzētais 10 dienu laikā no saīsinātā sprieduma pasludināšanas dienas var rakstveidā iesniegt tiesai lūgumu par pilna sprieduma sagatavošanu.

Pilnu spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Latgales apgabaltiesā 10 darba dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību vai protestu Latgales rajona tiesā.

Saīsinātais spriedums stājas spēkā pēc tam, kad beidzies termiņš lūguma iesniegšanai par pilna sprieduma sastādīšanu un lūgums nav iesniegts.

Tiesnese G.Simoņuka